

Sygn. akt II K 394/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – A. K.

przy udziale Prokuratora – W. P.

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 roku

sprawy: **M. O. (1)**, s. B. i E. z d. Ż., ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 sierpnia 2017 r. w M. nie zastosował się do decyzji Starosty (...) z dnia (...) r. sygn. (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B, w ten sposób, że na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. O. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 180 a kk i za to na podstawie art. 180a wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 20 (dwadzieścia) złotych;

II. na podstawie art. na podstawie art. 42 § 1a ust. 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie opłatę w kwocie 200,- (dwieście) złotych oraz obciąża wydatkami poniesionym w sprawie w kwocie 70,- (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 394/17

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk w zw. z art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tej części wyroku, której dotyczył wniosek obrońcy, a więc do orzeczonej kary.

M. O. (1) został oskarżony o to, że w dniu 9 sierpnia 2017 r. w M. nie zastosował się do decyzji Starosty (...) z dnia (...) r. sygn. (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kategorii B, w ten sposób, że na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...), tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.

Sąd podzielił kwalifikację zarzutu aktu oskarżenia. W tym stanie rzeczy Sąd uznał M. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 180 a kk i za to na podstawie art. 180a wymierzył mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki na równowartość kwoty 20 (dwadzieścia) złotych. Na podstawie art. na podstawie art. 42 § 1a ust. 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku oraz zasądził od oskarżonego na rzecz

Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie opłatę w kwocie 200,- (dwieście) złotych oraz obciąża wydatkami poniesionym w sprawie w kwocie 70,- (siedemdziesiąt) złotych.

Orzekając w powyższy sposób Sąd kierował się dyrektywami, wymienionymi w art. 53 k.k., przy uwzględnieniu wszelkich ujawnionych w sprawie okoliczności łagodzących i obciążających, dotyczących osoby oskarżonego. Do okoliczności łagodzących zaliczyć należy fakt pełnego i szczerego przyznania się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu. Do okoliczności obciążających zaliczyć należy uprzednią dwukrotną karalność oskarżonego w łącznym wymiarze 2 lat pozbawienia wolności.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu miał na uwadze fakt, iż dolegliwość kary nie może przekraczać stopnia winy. W doktrynie podkreśla się nadrzędność powyższej dyrektywy wobec innych ogólnych dyrektyw wymiaru kary. W przedmiotowej sprawie uznać należy, że stopień zawinienia oskarżonego jest wysoki.

Sąd wziął także pod uwagę dyrektywę wymiaru kary nawiązującą do stopnia społecznej szkodliwości czynu. W przedmiotowej sprawie jest ona niewątpliwie duża.

Sąd wymierzając karę wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinna ona osiągnąć. Kara grzywny powinna niewątpliwie odstraszyć oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej. Z drugiej zaś strony orzeczona kara powinna spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o jej społeczne oddziaływanie.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa. Analizując tę dyrektywę Sąd miał na uwadze uprzednią karalność oskarżonego.

Sąd uznał, że wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności (w świetle art. 69§1 kk) będzie nadmierną karą względem oskarżonego. Skazania uprzednie datują się na lata 2009 i 2012. Mimo wszystko upływ czasu pozwala mieć nadzieję, że wymierzenie kary najłagodniejszej spełni swoje cele. Wymiar kary grzywny uwzględnia możliwości finansowe oskarżonego. Jest on zatrudniony z dochodem 4.000 zł miesięcznie. Wymiar kary grzywny osiągający połowę jego miesięcznych zarobków przy wszystkich okolicznościach obciążających nie wydaje się być wygórowany.

Mając na uwadze treść art. 42 § 1a ust 1 kk orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/83 poz. 223 ze zm.), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.